Dosarul nr.2-23743/20

H O T Ă R Â R E
ÎN NUMELE LEGII

22 aprilie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
În componenţă:
Judecător, preşedinte de ședință - Potînga Iurie
Grefier - Chiosa Marina, Lucinschi Cristina, Mușuc-Bodoga Elena

A judecat în şedinţa de judecată publică cauza civilă la acţiunea formulată de Platon Galina împotriva Procuraturii Anticorupție, intervenienți accesorii Platon Elena, Platon Veaceslav, Ministerul Finanțelor al R.Moldova privind scoaterea bunului de sub sechestru - și -

A C O N S T A T A T :

I. Aspecte de procedura.

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru sub nr.05-33-1581 la data de 1502.2019, reclamanta Platon Galina a chemat în judecată, în contradictoriu, pârâta Procuratura Anticorupție, solicitând scoaterea de sub sechestru a bunului imobil cu nr. cadastral *****, situat în mun. Chişinău, str. Academician Sergiu Rădăuțanu 8, care îi aparţine cu dreptul de proprietate privată în baza contractului de schimb imobiliar, nr. *****din 28.12.2006 aplicat în cauza penală nr. 2014978027 (f.d.2-22).

Reclamanta Platon Galina și-a întemeiat acțiunea în temeiul prevederilor art. 209 alin. (2) 304 alin. (1)-(2) din Codul de Procedură Penală; art.106 alin.(2) Cod Penal; art. 166-167 din Cod de procedură civilă al RM.

Potrivit fișei de repartizare din data de 20.02.2019 cererea a fost repartizată prin intermediul PIGD în mod aleatoriu completului de judecată – judecător Holban Vladislav (f.d.1). Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (Holban Vladislav) din 25.02.2019 nu s-a dat curs cererii (f.d.11). Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18.03.2019 (judecăror Holban Vladislav) cererea menționată a fost primită, în procedura contencioasă cu fixarea termenului de judecată (f.d.24). Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (Holban Vladislav) din 29.10.2019 s-a respins acţiunea formulată de Platon Galina împotriva Procuraturii Anticorupție, privind scoaterea bunului de sub sechestru, ca fiind neîntemeiată (f.d.42, 49-52). Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15.10.2020 s-a admis apelul declata de Platon Galina și s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (Holban Vladislav) din 29.10.2019 cu remiterea spre rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată pe motivul neatragerii în proces în calitate de intervenienți accesorii Platon Elena, Platon Veaceslav și Ministerul Finanțelor al R.Moldova (f.d.105-110)

Potrivit fișei de repartizare din data de 20.02.2019 dosarul nr.2-23743/20 a fost repartizat prin intermediul PIGD în mod aleatoriu completului de judecată – judecător Potînga Iurie (f.d.113). Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16.12.2020 (judecător Potînga Iurie) emisă în cadrul actelor preliminare, acțiunea nominalizată a fost primită în procedură contencioasă cu fixarea termenului de judecată(f.d.114). Prin încheierea de ședință din 16.06.2022 s-a dispus atragerea în proces în calitate de intervenienți accesorii Platon Elena, Platon Veaceslav și Ministerul Finanțelor al R.Moldova (f.d.186). Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22.04.2024 s-a respins acţiunea formulată de Platon Galina împotriva Procuraturii Anticorupție, privind scoaterea bunului de sub sechestru, ca fiind neîntemeiată (f.d.192). Prin închierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22.04.2024 s-a corectat eroarea tehnică admisă în dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr.2-237443/2020 din 22.04.2024 și anume în partea indicării lunii greșite ”martie” cu luna corectă ”aprilie” (f.d.193)

II. În cadrul pregătirii cauzei pentru dezbaterile judiciare.

La termenele de judecată fixate reprezentantul pârâtului Procuraturii Anticorupție a depus referință în întâmpinarea cererii formulate de către reclamant, prin care a solicitat respingerea acțiunii, ca

fiind nefondată și ilegală anexând înscrisuri probatorii în acest sens (f.d.134-146). Prin intermediul secretariatului instanței intervenientul accesoriu Ministerul Finanțelor al R.Moldova la fel a depus referință în întâmpinarea cererii formulate de către reclamant, prin care s-a expus poziția sa privind netemeinicia acțiunii și respingerea acesteia (f.d.156-158)

III. Soluționarea cererii.

La data de 22 aprilie 2043 instanța a soluționat cauza și a adoptat dispozitivul hotărârii, prin care a respins acţiunea formulată de Platon Galina împotriva Procuraturii Anticorupție, intervenienți accesorii Platon Elena, Platon Veaceslav, Ministerul Finanțelor al R.Moldova privind scoaterea bunului de sub sechestru, ca fiind neîntemeiată (f.d.192). Prin închierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22.04.2024 s-a corectat eroarea tehnică admisă în dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr.2-237443/2020 din 22.04.2024 și anume în partea indicării lunii greșite ”martie” cu luna corectă ”aprilie” (f.d.193)

IV. Calea de atac formulată în cauză.

Împotriva dispozitivului hotărârii din data de 22 aprilie 2024 de către reprezentantul reclamantei avocata Leancă Elena (f.d.35) a fost depusă cerere privind întocmirea hotărârii integrale fiind înregistrată la data de 20.05.2023 și transmisă judecătorului la data de 24.05.2024, motiv pentru care, în temeiul prevederilor art.236 din Codul de procedură civilă al RM, instanța, a întocmit hotărârea integrală.

V. Argumentele părților în ședințele de judecată.

Reclamanta Platon Galina prin intermediul reprezentantului său împuterniciți avocațial, avocata Leancă Elena (f.d.35) a susținut cererea de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept invocate, argumentând în admiterea acesteia cu următoarele argumente. A învederat că în baza contractului de schimb imobiliar, nr.*****din 28.12.2006 semnat între ea şi Buceaţkaia Iolanta, a obţinut dreptul de proprietate asupra bunului imobil cu nr.cadastral *****, situat în mun. Chişinău, A arătat că, potrivit condiţiilor contractului sus-indicat Buceaţkaia Iolanta , fiind proprietara bunului imobil, situat în mun. Chişinău, str. *****, cu nr. cadastral *****, preţul căruia constituia 179.063 lei, i-a transmis în proprietate acest bun imobil, iar ea, în schimb, i-a transmis în proprietatea lui Buceatkaia Iolanta, un alt bun imobil cu nr. cadastral *****, situat în mun. Chişinău, str.***** preţul căruia constituia 30.066 lei. Relatează reclamanta că, în conformitate cu pct. 2.3. din contractul de schimb imobiliar indicat, ea i-a achitat lui Buceaţkaia Iolanta, în calitate de sultă suplimentară, banii ei personali în sumă de 148.997 lei, devenind proprietara bunului imobil de pe str. *****.

Invocă că, la data de 26.12.2018, primind extrasul din Registrul bunurilor imobile, a aflat că prin ordonanţă procurorului din Procuratura Anticorupţie, din 25.05.2017, emisă în cadrul cauzei penale nr. 2014978027, a fost pus sechestru asupra bunului imobil, situat în mun. Chişinău, str. *****, cu nr. cadastral *****, pe care îl deţine în proprietate privată.

Menţionează că, în cadrul cauzei penale nr. 2014978027 ea nu a avut şi nu are nici un statut procesual, necunoscând nimic despre obiectul acestei cauze penale.

Relevă că, considerând că fiind ilegală şi neîntemeiată punerea sub sechestru a bunului imobil cu nr. cadastral *****, situat în mun. Chişinău, str. *****, care îi aparţine cu dreptul de proprietate privată, la 29.12.2018, în conformitate cu art. 209 alin.(2) Cod de procedură penală, a expediat în adresa Procuraturii Anticorupţie o cerere, prin care a solicitat scoaterea de sub sechestru a bunului imobil cu nr. cadastral *****, situat în mun. Chişinău, str. *****, care îi aparţine cu dreptul de proprietate privată în baza contractului de schimb imobiliar, nr.*****din 28.12.2006.

Indică că, prin răspunsul nr.780 din 23.01.2019 procuror în Procuratura Anticorupţie A. Baeşu i-a refuzat în satisfacerea cererii depuse, recomandând să conteste sechestrarea bunului prin cererea de recurs la Curtea de Apel Chişinău, fiind informată că aplicarea sechestrului asupra bunului imobil din mun. Chişinău, str. *****, cu nr. cadastral *****, a fost autorizată în scopul garantării executării confiscării speciale în cadrul cauzei penale nr. 2014978027 în baza încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani, din 25.05.2017.

Consideră că, recomandările procurorului A. Baeşu sunt neîntemeiate, deoarece contravin prev. art.209 alin.(2) din Codul de procedură penală.

Susține că, este ilegal şi refuzul procurorului A. Baeşu, deoarece conform art.106 alin.(2) Cod penal, pot fi supuse confiscării speciale doar bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârşirea unei infracţiuni; b) rezultate din infracţiuni, precum şi orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârşirea unei infracţiuni sau pentru a-1 răsplăti pe infractor; e) deţinute contrar dispoziţiilor legale; f) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din infracţiuni şi din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracţiunilor de spălare a banilor sau de finanţare a terorismului.

Afirmă că, aplicarea sechestrului asupra bunului său imobil din mun. Chişinău, str. *****, în scopul garantării executării confiscării speciale, este ilegală, dat fiind faptul că procurorii nu deţin careva probe că bunul imobil din mun. Chişinău, str. *****, procurat de către ea în baza contractului de schimb imobiliar, nr.*****din 28.12.2006: a fost utilizat sau destinat pentru săvârşirea unei infracţiuni; rezultă din infracţiuni; a fost dat pentru a determina săvârşirea unei infracţiuni sau pentru a-1 răsplăti pe infractor; este deţinut contrar dispoziţiilor legale; a fost convertit sau transformat, parţial sau integral, din bunurile rezultate din infracţiuni şi din veniturile de la aceste bunuri; constituie obiectul infracţiunilor de spălare a banilor sau de finanţare a terorismului.

Specifică că, contractul de schimb imobiliar, nr.*****din 28.12.2006 semnat între ea şi Buceaţkaia Iolanta, confirmă atât legalitatea dobândirii de către ea a bunului imobil cu nr. cadastral *****, situat în mun. Chişinău, str. *****, cât şi lipsa condiţiilor de aplicare a confiscării speciale.

Susține că, ilegalitatea şi netemeinicia răspunsului nr.780 din 23.01.2019 a procurorului în Procuratura Anticorupție A. Baeşu, care fără careva motive a respins solicitarea privind scoaterea de sub sechestru bunul imobil cu nr. cadastral *****, situat în mun. Chişinău, str. *****, se confirmă inclusiv şi prin practica constituţională.

Solicită reclamanta scoaterea de sub sechestru a bunului imobil cu nr. cadastral *****, situat în mun. Chişinău, str. *****, care îi aparţine cu dreptul de proprietate privată în baza contractului de schimb imobiliar, nr. *****din 28.12.2006.

Reprezentantul pârâtului Procuraturii Anticorupție, împuternicit prin procură Gainã Alexandru, (f.d.146), prin referința depusă în întâmpinare a optat pentru respingerea cererii ca neîntemeiată, motivând că, la data de 14.02.2014, de către Procuratura Anticorupție a fost pornită urmărirea penală în cauza penală nr.2014978027, în baza elementelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute la art. 243 alin. (3), lit. b), art. 335, alin. (1') şi art. 361 alin. (2), lit. b) din Codul Penal. A arătata că potrivit materialelor cauzei penale, în cadrul urmăririi penale au fost identificate bunuri mobile şi imobile, beneficiari reali ai cărora sunt Veaceslav Platon şi Elena Platon. Printre aceste bunuri este imobilul din mun. Chişinău, str. ***** (număr cadastral *****), în care numitul locuieşte atunci când se află în mun. Chişinău şi care conform informației bazei de date „Cadastru" este înregistrat pe numele Platon Galina Grigori. Astfel s-a referit la prev. art. 202 din Codul de Procedură Penală, potrivit cărora, organul de urmărire penală din oficiu sau instanţa de judecată, la cererea părților, poate lua în cursul procesului penal măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum şi pentru garantarea executării pedepsei amenzii Măsurile asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum și pentru garantarea executării pedepsei amenzii, constau in sechestrarea bunurilor mobile și imobile in conformitate cu art. 203- 210 din Codul de Procedură Penală. La fel a invocat că potrivit prevederilor art. 203 din Codul de Procedură Penală, punerea sub sechestru a bunurilor este o măsură procesuală de constrângere, care consta in inventarierea bunurilor și interzicerea proprietarului sau posesorului de a dispune de ele, iar in cat de necesitate, de a se folosi de aceste bunuri. Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, acțiunea civilă sau eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor ori a contravalorii bunurilor prevăzute la art. 106 alin. (2) şi art. 106' din Codul Penal. Prin urmare, la data de 25 mai 2017, prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Adriana Beţişor, în vederea garantării executării confiscării speciale, bunul imobil din mun. Chişinău, str. ***** (număr cadastral *****), a fost pus sub sechestru, în cadrul cauzei penale nr. 2014978027. În aceeaşi zi, în adresa Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani, a fost înaintat demersul privind autorizarea aplicării măsurii

procesuale de constrângere menționate. Tot la data de 25 mai 2017, examinând demersul procurorului în raport cu circumstanțele de fapt stabilite şi prevederile legale ce guvernează speța, judecătorul de instrucție Victor Rațoi l-a admis, a autorizat punerea sub sechestru şi a emis încheierea judecătorească şi mandatul judecătoresc nr. 11-2886/17 din 25.05.2017, constatând că organul de urmărire penală, legal şi în baza unor probe suficiente, a aplicat prin ordonanța din 25.05.2017, sechestrul asupra bunului imobil din mun. Chişinău, str. ***** (număr cadastral *****), în vederea garantării executării confiscării speciale. Totodată, instanța a menționat că deşi bunul în cauză a fost obținut de jure, la 02.01.2007, de către Galina Platon, totuși există date care indică că acesta aparține de facto lui Veaceslav Platon. La data 09 ianuarie 2019, Galina Platon a înaintat o cerere în adresa Procuraturii Anticorupție, prin care a solicitat scoaterea de sub sechestru a bunului imobil din mun. Chişinău, str. ***** (număr cadastral *****). Prin scrisoarea Procuraturii Anticorupție nr. 780 din 23 ianuarie 2019, Galina Platon a fost informată că, potrivit art. 302 din Codul de Procedură Penală, punerea bunurilor sub sechestru este o măsură procesuală de constrângere, care se aplică doar cu autorizarea judecătorului de instrucție. Totodată, hotărârea judecătorului de instrucție referitoare la autorizarea măsurilor procesuale de constrângere poate fi atacată cu recurs de către părți, în instanța ierarhic superioară, în termen de 3 zile. Aşadar, pentru contestarea punerii bunului imobil sub sechestru, urma a fi înaintată o cerere de recurs la Curtea de Apel Chişinău, prin intermediul Judecătoriei Chişinău. Menționează că, punerea bunurilor sub sechestru este o măsură procesuală de constrângere, care se aplică doar cu autorizarea judecătorului de instrucție. A făcut trimitere și la pct. I al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale nr. 7 din 04.07.2005, potrivit căruia controlul judiciar al procedurii de urmărire penală constă în verificarea de către o instanță independentă și imparțială, sesizată în modul prevăzut de lege, a acțiunilor organului de urmărire penală, în scopul depistării și înlăturării încălcărilor drepturilor omului încă la faza de urmărire penală și asigurării respectării drepturilor, libertăților și a intereselor legitime ale participanților la proces şi a altor persoane. Consideră că, pentru a decide autorizarea efectuării unei acțiuni procesuale ce implică imixtiunea organului de urmărire în viața privată a persoanei, afectând astfel nişte drepturi sau libertăți fundamentale ale persoanei, judecătorul de instrucție verifică dacă imixtiunea organului de urmărire penală este prevăzută de lege, este necesară într-o societate democratica, urmărește un scop legitim și dacă este respectat principiul proporționalității între dreptul sau libertatea persoanei garantate de lege și necesitatea efectuării acțiuni procesuale solicitate. Opinează că, în scopul reparării prejudiciului cauzat în rezultatul actiunilor ilegale, in vederea garantării executării confiscării speciale, suplimentar întru evitarea înstrăinării intenționate, organul de urmărire penală era obligat să întreprindă acțiuni pentru aplicarea sechestrului asupra bunurilor bănuitului, învinuitului, indiferent de natura bunurilor și la cine se află acestea, precum și asupra bunurilor altor persoane care au tangență cu numitul. Mai mult decât atât, punerea sub sechestru a bunurilor este în conformitate cu principiul proporționalității consacrat în Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, or caracterul rezonabil al ingerinței în dreptul de proprietate în speța dată corespunde standardelor stabilite de Convenție și anume: stabilirea echilibrului echitabil între imperativele interesului general al colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului. În contextul dreptului la proprietate, principiul proporționalității joacă un rol deosebit de important, fiind invocat în contextul problemei prevalenței unui drept legal față de un alt drept legal, sau când disputa priveşte protecția unui drept privat în contrapunere cu protecția interesului public. În asemenea situații, principiul proporționalității este acea regulă conflictuală care determină înclinarea balanței în favoarea uneia dintre părți, fiindu-i premergătoare o veritabilă procedură analitică. Proporționalitatea implică existența unui just echilibru între interesele aflate în conflict: cel public şi cel privat.

Relevă că sechestrul asupra bunurilor şi recuperarea bunurilor rezultate în urma comiterii infracțiunilor sunt considerate o modalitate efectivă de a lupta împotriva crimei organizate, care este fundamental motivată de profit, mai ales, în situația în care pot deveni paravan pentru tranzacții ilicite. Recuperarea a cât mai mult posibil din aceste profituri are ca scop lezarea activităților grupărilor infracționale, scăderea criminalității şi asigurarea unor fonduri adiționale pentru a fi reinvestite în activități specifice aplicării legii sau alte inițiative de prevenire a infracțiunilor. Importanța acestei practici

este evidențiată de numeroase tratate internaționale care impun statelor obligația de a coopera în privința depistării, sechestrării şi confiscării veniturilor provenite din activitatea infracțională. Consideră că, temeiurile şi motivele aplicării şi menţinerii în continuare a sechestrului asupra bunului imobil din mun. Chişinău, str. ***** (număr cadastral *****), sunt actuale, necesare, oportune şi proporţionale cu scopul procesului penal și rezonanța cazului, în coroborare cu prevederile Legii cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, iar ridicarea sechestrului ar crea un pericol real pentru confiscarea specială şi/sau extinsă. Prin urmare, a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată depusă de către Galina Platon privind ridicarea sechestrului de pe bunul imobil din mun. Chişinău, str. ***** (număr cadastral *****).

În şedinţa de judecată, reprezentantul reclamantei Platon Galina, avocata Leanca Elena împuternicită în baza mandatului avocaţional (f.d.35) a susţinut cererea de chemare în judecată pe motivele de fapt şi de drept indicate, solicitând admiterea acesteia.

Reprezentantul pârâtei Procuratura Anticorupţie, fiind citat/înștiințat legal s-a prezentat doar în faza de pregătire pentru dezbateri judiciare, ulterior la termenele de judecată fixate în celelalte faze a procesului, nu s-a mai prezentat şi nici nu a solicitat amânarea şedinţei de judecată. În aceste condiţii, având ca suport prevederile art. 206 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanţa de judecată a dispus judecarea cauzei în lipsa părții pârâte, care a fost citat legal.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Ministerul Finanțelor al.R.Moldova nu s-a prezentat la termenele de judecată însă a depus referință prin intermediul secretariatului instanței în care s-a expus poziția vis-a-vis de acțiunea formulată și a solicitat să fie examinată în lipsă. Procedura de citare/înștiințare fiind îndeplinită.(f.d.149, 156-158).

Intervenienții accesorii Platon Elena și Platon Veaceslav în ședințele de judecată nu s-au prezentat, în pofida înștiințării legale, inclusiv prin citații, care nu au fost recepționate, acestea fiind restituite cu mențiunea „nereclamat” (f.d.150-154) în legătură cu ce ultimii au fost citați public prin aviz publicitar (f.d.168-175, 180-182). Instanța a considerat îndeplinită în mod legal procedura de citare a interveniților accesorii și a dispus examinarea cauzei în lipsa lor.

VI. Soluția, considerentele și aprecierea instanței:

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului, verificând argumentele invocate în raport cu probele administrate, instanța de judecată constată următoarele motive de fapt și de drept.

În drept, instanţa reţine drept incidente prevederile art.1 Cod de Procedură Civilă, legislaţia procedurală civilă a Republicii Moldova reglementează raporturile sociale referitoare la raporturile procesuale civile ce apar la înfăptuirea justiţiei de către instanţele judecătoreşti de drept comun în cadrul judecării cauzelor în acţiuni civile, precum şi a altor cauze, date în competenţa lor de prezentul cod şi de alte legi.

În conformitate cu prevederile art.5 Cod de Procedură Civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţa de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit prevederilor art. 203 alin. (1) si (2) Cod de procedură penală, punerea sub sechestru a bunurilor este o măsură procesuală de constrângere, care constă în inventarierea bunurilor şi interzicerea proprietarului sau posesorului de a dispune de ele, iar în caz de necesitate, de a se folosi de aceste bunuri. După punerea sub sechestru a conturilor şi a depozitelor bancare sunt încetate orice operaţiuni în privinţa acestora. Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracţiune, acţiunea civilă sau eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor ori a contravalorii bunurilor prevăzute la art.106 alin.(2) şi art.1061 din Codul penal.

În conformitate cu prevederile art. 204 alin. (3) Cod de procedură penală, pentru a asigura o eventuală confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor pot fi puse sub sechestru bunurile prevăzute la art.106 alin.(2) şi art.1061 din Codul penal.

Conform art. 106 alin. (1) şi (2) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forţată şi gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sunt supuse

confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârşirea unei infracţiuni; b) rezultate din infracţiuni, precum şi orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârşirea unei infracţiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deţinute contrar dispoziţiilor legale; f) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din infracţiuni şi din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracţiunilor de spălare a banilor sau de finanţare a terorismului.

În conformitate cu prevederile art. 205 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, punerea sub sechestru a bunurilor poate fi aplicată de către organul de urmărire penală sau de către instanţă numai în cazurile în care există o bănuială rezonabilă că bunurile urmărite vor fi tăinuite, deteriorate sau cheltuite. Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică în baza ordonanţei organului de urmărire penală, cu autorizaţia judecătorului de instrucţie sau, după caz, a încheierii instanţei de judecată.

Conform art.209 alin.(2) din Codul de procedură penală, În conformitate cu prevederile art. 204 alin. (3) Cod de procedură penală, pentru a asigura o eventuală confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor pot fi puse sub sechestru bunurile prevăzute la art.106 alin.(2) şi art.1061 din Codul penal.

În conformitate cu prevederile art. 205 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, punerea sub sechestru a bunurilor poate fi aplicată de către organul de urmărire penală sau de către instanţă numai în cazurile în care există o bănuială rezonabilă că bunurile urmărite vor fi tăinuite, deteriorate sau cheltuite. Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică în baza ordonanţei organului de urmărire penală, cu autorizaţia judecătorului de instrucţie sau, după caz, a încheierii instanţei de judecată.

În fapt, reieşind din materialele prezentate și administarte, instanţa a constatat că potrivit contractului de schimb imobiliar, nr. *****din 28.12.2006 semnat între Platon Galina şi Buceaţkaia Iolanta, a fost schimbat bunului imobil situat în mun. Chişinău, str. ***** cu bunul imobil în mun. Chişinău, str. *****.(f.d. 7)

Potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, s-a stabilit că, în baza ordonanţei ofiţerului de urmărire penală, Procuratura Anticorupţie, autorizat prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani nr. 11-2886/17 din 25.05.2017 a fost aplicat sechestru asupra bunului imobil cu nr. cadastral *****, situat în mun. Chişinău, str. ***** ce aparţine cu drept de proprietate – Platon Galina.(f.d. 6)

După cum rezultă din actele dosarului Platon Galina, la data de 27.12.2018, în conformitate cu art. 209 alin. 2) Cod de procedură penală a depus o cerere în adresa Procuraturii Anticorupţie, prin care a solicitat scoaterea de sub sechestru a bunului imobil cu nr. cadastral *****, situat în mun. Chişinău, str. *****.

În cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că, în baza răspunsului nr.780 din 23.01.2019 emis de către Procuratura Anticorupţie i-a refuzat în satisfacerea cererii depuse de către Platon Galina, fiind informată că aplicarea sechestrului asupra bunului imobil din mun. Chişinău, str. *****, cu nr. cadastral *****, a fost autorizată în scopul garantării executării confiscării speciale în cadrul cauzei penale nr. 2014978027 în baza încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani, din 25.05.2017, iar pentru contestarea punerii bunului imobil sub sechestru urma a fi înaintată cerere de recurs la Curtea de Apel Chişinău, prin intermediul Judecătoriei Chişinău. (f.d. 5)

Potrivit actelor depuse la dosar, s-a stabilit că, prin ordonanţa de punere sub sechestru din mun. Chişinău din 25 mai 2017 a fost dispus punerea sub sechestrului în vederea garantării executării confiscării speciale asupra bunului imobil din mun. Chişinău, str. *****, (nr. cadastral *****), cu înaintarea demersului către judecătorul de instrucţie al Judecătoriei Chişinău sediul Buiucani, pentru autorizarea aplicării sechestrului. (f.d.16-17). Iar, potrivit încheierii nr. 11-2886/17 din 25 mai 2017 emisă de Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani, a fost dispus autorizarea punerii sub sechestru asupra bunului imobil din mun. Chişinău, str *****, (nr. cadastral *****), în vederea garantării executării confiscării speciale, (f.d. 19-20)

Instanța reiterează că în conformitate cu prevederile art. 202 alin. (1) si (2) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală din oficiu sau instanţa de judecată, la cererea părţilor, poate lua în cursul procesului penal măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracţiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum şi pentru garantarea executării

pedepsei amenzii. Măsurile asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracţiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum şi pentru garantarea executării pedepsei amenzii, constau în sechestrarea bunurilor mobile şi imobile în conformitate cu art.203-210.

În acord cu prevederile art. 203 alin. (1) si (2) Cod de procedură penală, punerea sub sechestru a bunurilor este o măsură procesuală de constrângere, care constă în inventarierea bunurilor şi interzicerea proprietarului sau posesorului de a dispune de ele, iar în caz de necesitate, de a se folosi de aceste bunuri. După punerea sub sechestru a conturilor şi a depozitelor bancare sunt încetate orice operaţiuni în privinţa acestora. Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracţiune, acţiunea civilă sau eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor ori a contravalorii bunurilor prevăzute la art.106 alin.(2) şi art.1061 din Codul penal.

În conformitate cu prevederile art. 204 alin. (3) Cod de procedură penală, pentru a asigura o eventuală confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor pot fi puse sub sechestru bunurile prevăzute la art.106 alin.(2) şi art.106/1 din Codul penal.

Conform art. 106 alin. (1) şi (2) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forţată şi gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârşirea unei infracţiuni; b) rezultate din infracţiuni, precum şi orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârşirea unei infracţiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deţinute contrar dispoziţiilor legale; f) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din infracţiuni şi din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracţiunilor de spălare a banilor sau de finanţare a terorismului.

În conformitate cu prevederile art. 205 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, punerea sub sechestru a bunurilor poate fi aplicată de către organul de urmărire penală sau de către instanţă numai în cazurile în care există o bănuială rezonabilă că bunurile urmărite vor fi tăinuite, deteriorate sau cheltuite. Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică în baza ordonanţei organului de urmărire penală, cu autorizaţia judecătorului de instrucţie sau, după caz, a încheierii instanţei de judecată.

Conform art.209 alin.(2) din Codul de procedură penală, În conformitate cu prevederile art. 204 alin. (3) Cod de procedură penală, pentru a asigura o eventuală confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor pot fi puse sub sechestru bunurile prevăzute la art.106 alin.(2) şi art.1061 din Codul penal.

În conformitate cu prevederile art. 205 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, punerea sub sechestru a bunurilor poate fi aplicată de către organul de urmărire penală sau de către instanţă numai în cazurile în care există o bănuială rezonabilă că bunurile urmărite vor fi tăinuite, deteriorate sau cheltuite. Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică în baza ordonanţei organului de urmărire penală, cu autorizaţia judecătorului de instrucţie sau, după caz, a încheierii instanţei de judecată.

Astfel, aplicând regulile de interpretare a prevederilor art. 209 Cod de procedură penală, rezultă că Legea conferă instanţei de drept comun deplina jurisdicţie pentru a verifica caracterul legal al sechestrului penal aplicat asupra bunurilor persoanelor care consideră că sechestrarea este una ilegală şi neîntemeiată.

În acest context, potrivit practicei CtEDO, care în cauza Chevrol vs. Franţa, CtEDO a statuat că exercitarea deplinei jurisdicţii de către o instanţă presupune să nu renunţe la niciuna din componentele funcţiei de a judeca. Aceasta trebuie să se bucure de plenitudine de jurisdicţie, atât în ceea ce priveşte stabilirea faptelor, cât şi în ceea ce priveşte aplicarea dreptului. Imposibilitatea de a se pronunţa în mod independent asupra anumitor aspecte cruciale pentru soluţionarea litigiului, cu care a fost sesizată, ar putea constitui o încălcare a art. 6 § 1 din Convenţia Europeană.

În conformitate cu prevederile art. 40 Cod de procedură civilă, acţiunile de ridicare a sechestrului de pe bunuri se intentează în instanţa de la locul aflării acestor bunuri.

Aşadar, instanţa de judecată reţine că, sechestrul asupra bunului imobil cu nr. cadastral *****, situat în mun. Chişinău, str. ***** ce aparţine cu drept de proprietate – Platon Galinei, conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, a fost aplicat prin ordonanţa ofiţerului de urmărire penală, Procuratura

Anticorupţie, în scopul asigurării unei eventuale confiscări speciale, asupra bunurilor rezultate din infracţiunea încriminată pe cauza penală nr 2014978027.

Sub acest aspect, instanţa de judecată reţine că potrivit ordonanţei de punere sub sechestru din 25 mai 2017, a fost indicat că, în procesul urmăririi penale nr. 2014978027 au fot identificate bunuri mobile şi imobile beneficiari reali ai căror sunt Veaceslav Platon şi Elena Platon. Printre aceste bunuri face parte şi bunul imobil din în mun. Chişinău, str. ***** (nr. cadastral *****), imobil în care locuieşte atunci când se află în mun. Chişinău care conform bazei de date Cadastru este înregistrat pe numele cet. Platon Galina *****a.n. *****. (f.d.16-17).

Potrivit art. 315 alin. (1) şi (2) Cod civil (în redacţia din 22.06.2002), proprietarul are drept de posesiune, de folosinţă şi de dispoziţie asupra bunului. Dreptul de proprietate este perpetuu.

Conform art. 316 alin. (1) Cod civil(în redacţia din 22.06.2002), proprietatea este, în condiţiile legii, inviolabilă.

În sensul dat, instanţa de judecată relevă că, în cauza CtEDO nr. 18465/91 Air Canada vs. Regatul Unit (p. 32 şi 33), Curtea a reţinut că măsura sechestrului judiciar reprezintă o reglementare a folosinţei bunurilor, mai exact, un control privind utilitatea bunului, astfel că titularului îi este limitat atributul de folosinţă din componenţa dreptului de proprietate.

Totodată, Curtea a statuat în repetate rânduri că o ingerinţă în dreptul de proprietate trebuie să fie prevăzută de lege şi să urmărească unul sau mai multe scopuri legitime. În plus, trebuie să existe un raport rezonabil de proporţionalitate între mijloacele utilizate şi scopurile urmărite. Cu alte cuvinte, Curtea trebuie să stabilească dacă a fost păstrat un echilibru între cerinţele interesului general şi interesele persoanelor în cauză (a se vedea Silickiene, citată anterior, pct. 63).

La fel, în hotărârea emisă în cauza Terbiş şi Viziteu împotriva României, nr. 47911/15, Curtea a notat că sarcina de a proba originea licită a bunurilor prezumate a fi fost dobândite ilicit poate, în mod legitim, să fie transferată părţilor adverse în astfel de proceduri de confiscare fără caracter penal, inclusiv, în proceduri civile in rem.

Mai notează Curtea că, măsurile de confiscare pot fi aplicate nu numai asupra produselor provenite direct din săvârşirea de infracţiuni, ci asupra bunurilor, inclusiv, asupra oricăror venituri şi alte avantaje indirecte, obţinute prin convertirea sau transformarea produselor provenite direct din săvârşirea de infracţiuni sau amestecarea acestora cu alte bunuri, posibil legale. În cele din urmă, măsurile de confiscare pot fi aplicate nu doar persoanelor direct suspectate de săvârşirea de infracţiuni, ci şi oricăror părţi terţe care deţin drepturi de proprietate fără necesara bona fide, cu scopul de a masca rolul lor ilegal în acumularea averilor ilicite în cauză (a se vedea Gogitidze şi alţii, citată anterior, pct. 105, şi supra, pct. 38-43 şi 68).

În context, sunt relevante și constatările ale Curții Constituționale expuse în hotărârea sa cu nr. 7, din 10 martie 2022, potrivit cărora în hotărârea Gogitidze și alții v. Georgia, 12 mai 2015, § 105, Curtea Europeană a reținut că există standarde juridice europene și chiar universale comune care încurajează confiscarea bunurilor legate de infracțiuni grave, cum ar fi corupția, spălarea de bani, infracțiunile legate de droguri ș.a., fără o condamnare penală prealabilă. Mai mult, sarcina probării originii licite a bunurilor despre care se presupune că au fost dobândite în mod ilicit poate fi transferată în mod legitim asupra pârâților în cadrul unor proceduri non-penale de confiscare, inclusiv în cadrul unor proceduri civile in rem. Măsura confiscării poate fi aplicată nu doar în cazul produselor directe ale unei infracțiuni, ci și în cazul bunurilor, inclusiv al oricărui venit sau al altor beneficii indirecte, obținute prin convertirea ori transformarea produselor directe ale infracțiunii sau prin amestecul acestora cu alte bunuri, eventual legale. Măsura confiscării nu poate fi aplicată doar în cazul persoanelor bănuite direct de comiterea infracțiunilor, ci și în cazul terților care au dobândit un drept de proprietate fără buna-credință cerută, prin disimularea rolului lor ilicit la acumularea averii în cauză.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a considerat că măsurile de confiscare sunt proporționale și în lipsa unei condamnări care să stabilească vinovăția persoanelor învinuite. De asemenea, Curtea Europeană a considerat că este legitim pentru autoritățile naționale relevante să emită ordine de confiscare pe baza unei preponderențe a probelor care să sugereze că veniturile legale ale pârâților nu puteau fi suficiente pentru ca aceștia să dobândească bunurile în cauză. Într-adevăr, atunci când ordinul de

confiscare este o consecință a unor proceduri civile in rem legate de produsele infracțiunilor derivate din infracțiuni grave, Curtea nu a pretins probarea „dincolo de orice dubiu rezonabil” a originii ilicite a bunurilor în cadrul unor astfel de proceduri. În schimb, s-a considerat că standardul balanței probabilităților ori o probabilitate înaltă a originii ilicite, combinată cu incapacitatea proprietarului de a proba contrariul, era suficientă în sensul testului proporționalității impus de articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană. În plus, autorităților naționale li s-a acordat o marjă de manevră conform Convenției pentru a aplica măsurile de confiscare nu doar în cazul persoanelor învinuite direct de comiterea unor infracțiuni, ci și în cazul membrilor de familie și al altor rude/persoane apropiate despre care se presupunea că dețineau ori administrau bunurile dobândite ilicit în numele persoanelor bănuite de infracțiuni sau care nu au dat dovadă de buna-credință necesară (a se vedea Raimondo v. Italia, 22 februarie 1994, § 30; Arcuri și alții v. Italia (dec.), 5 iulie 2001; Morabito și alții v. Italia (dec.), 7 iunie 2005; Butler v. Regatul Unit (dec.), 27 iunie 2002; Webb v. Regatul Unit (dec.), 10 februarie 2004; Saccoccia v. Austria, 18 decembrie 2008; și Gogitidze și alții v. Georgia, § 107).

Raportând circumstanţele speţei dedusă judecăţii, instanţa de judecată reţine ca fiind relevante constatările CtEDO care statuează că pot fi urmărite doar acele bunuri ale terţelor persoane provenite direct din săvârşirea de infracţiuni sau care au fost obţinute prin convertirea sau transformarea acestor bunuri.

Aşadar, reieşind din prevederile legale enunţate, instanţa de judecată consideră inoportună ridicarea sechestrului aplicat pe bunul imobil cu nr. cadastral *****, situat în mun. Chişinău, str. *****.

Mai mult ca atât, instanţa de judecată, menţionează că, prin aplicarea sechestrului, nu se aduce atingere dreptului de proprietate ai Platon Galina întrucât sechestrul este o măsură temporară, urmând a fi revocată odată cu dispariţia temeiurilor care au condiţionat aplicarea acestuia.

Totodată, instanţa de judecată respinge ca fiind neîntemeiat argumentul reclamantei expus în cuprinsul cererii de chemare în judecată, precum că sechestrul aplicat pe bunul imobil nu îi este opozabil, deoarece a dobândit dreptul de proprietate în baza contractului de schimb nr.*****din 28.12.2006, iar procurorii nu deţin careva probe că bunul imobil din mun. Chişinău, str. *****că ar corespunde temeiurilor art. 106 alin. (2) Cod penal, ca să fie supus confiscării speciale.

În acest sens, instanţa de judecată menţionează că, prevederile Codului de procedură penală, citate supra, nu leagă aplicarea sechestrului cu momentul dobândirii bunului asupra căruia se aplică sechestru - înainte sau după săvârşirea infracţiunii.

Nu poate fi reţinut nici argumentul reclamantei precum că aceasta nu are nici o calitate procesuală în cauza penală în cadrul căreia s-a dispus aplicarea sechestrului, aceasta fiind de bună-credinţă şi astfel aplicarea sechestrului îi este inopozabilă, argument susţinut şi de reprezentatul părții reclamante în instanţă, or, din prevederile art. 209 Cod de procedură penală, rezultă că sechestrul poate fi aplicat şi pe bunurile persoanelor care nu deţin vreo calitate procesuală în cauza penală, concluzie dedusă din sintagma: ”alte persoane decât bănuitul, învinuitul, inculpatul, care consideră că punerea sub sechestru a bunurilor lor...”.

Subsidiar, instanţa de judecată relevă că, reclamanta, depunând prezenta acţiune în instanţa de judecată, nu au făcut dovada faptului că punerea sub sechestru a bunului imobil este efectuată ilegal sau neîntemeiat, pe când prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează expres că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, instanţa de judecată menţionează că, aplicarea sechestrului asupra bunului imobil cu nr. cadastral ***** situat în mun. Chişinău, str. *****, reprezintă o ingerinţă în dreptul de proprietate al reclamantei Platon Galina, prevăzută de Lege (art. 202-210 Cod de procedură penală) şi urmăreşte un scop legitim - de a asigura o eventuală confiscare specială, la caz fiind respectat raportul de proporţionalitate între interesul general (al statului) şi interesele reclamantei Platon Galina - care a fost limitată.

Reieşind din cele expuse mai sus, instanţa de judecată va respinge cererea de chemare în judecată formulată de Platon Galina împotriva Procuraturii Anticorupţie cu privire la ridicarea sechestrului aplicat asupra bunului imobil cu nr. cadastral *****, situat în mun. Chişinău str. . *****.

În conformitate cu prevederile art.art.236-241 C.proc.civ., instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge acţiunea formulată de Platon Galina împotriva Procuraturii Anticorupție, intervenienți accesorii Platon Elena, Platon Veaceslav, Ministerul Finanțelor al R.Moldova privind scoaterea bunului de sub sechestru, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru timp în care părțile pot solicita și întocmirea hotărârii redactate integral.

Președintele de ședință,
Judecător Potînga Iurie